A 32 évvel ezelőtti véres román-magyar összecsapásra emlékeztek Marosszentgyörgyön (MTI)

Írta: Adminisztrátor
2022. március 20. vasárnap - Módosítás: 2022. március 20. vasárnap

Kolozsvár/Marosszentgyörgy, 2022. március 20. - **A Marosvásárhellyel összeépült Marosszentgyörgyön az - emlékezetbe fekete márciusként beivódott - 1990-es véres román-magyar összecsapást idézték fel vasárnap délután a település temetőjében tavaly állított emlékműnél.**

A megemlékezésen Sófalvi Szabolcs, a település polgármestere arról számolt be, hogy hatósági zaklatásnak volt kitéve az emlékmű tavalyi felállítása után. Járta a hivatalokat, míg bebizonyította, hogy a református és a római katolikus temető találkozásánál felállított, román, magyar és roma szimbólumokat idéző emlékmű az események áldozatainak állít emléket, és mint ilyen, felállításához nem volt szükség építési engedélyre.

Amint a polgármester felidézte, 1990 márciusában a magyar és a roma közösséget bántódás érte, de nem akarnak bosszút állni. Azért akarnak dolgozni, hogy hasonló tragédia ne történhessen meg.

"Semmi és senki nem fog megakadályozni abban, hogy minden évben idejöjjünk, és fejet hajtsunk azok előtt, akik védték a településüket" - jelentette ki a polgármester, aki arra buzdított, hogy az egykor szemben álló felek tudjanak megbocsátani egymásnak, és tudjanak továbblépni.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszternek az eseményre küldött levelét Tóth László, Magyarország csíkszeredai főkonzulja olvasta fel. A miniszter felemelőnek és példaértékűnek találta, hogy 1990-ben a marosszentgyörgyi romák közösséget vállaltak a megtámadott magyarokkal. Kijelentette: a magyar nemzethez tartozás nem származás, hanem szabad vállalás kérdése. Arra buzdított, hogy a romániai népszámlálás időszakában is ki-ki vállalja identitását. Megemlítette: a valódi hazafiság nem irányul más nemzetek ellen.

A miniszter szerint 1990-ben is, akárcsak 1848-ban csak azt kívánták, hogy a magyar nemzet és a vásárhelyi magyarság békében és biztonságban folytathassa fejlődését, hogy szabadon használhassa anyanyelvét, hogy nemzeti intézményrendszert építhessen, hogy ne sodorják idegen háborúba, hogy legyen felelős nemzeti kormánya, amely képes és tud felelősen dönteni. "Ma sem kívánunk egyebet" - jelentette ki.

"A vásárhelyi fekete március mindig arra tanítson, hogy az embereknek, nemzeteknek nem egymás ellen, hanem egymást segítve kell küzdeniük a boldogulásért" - írta levelében Szijjártó Péter.

Az eseményen részt vevő Nacsa Lőrinc kereszténydemokrata parlamenti képviselő a magyarországi választás tétjére hívta fel a hallgatóság figyelmét. Szerinte április 3-án az dől el, hogy olyan kormánya lesz-e Magyarországnak, amelyik nemzetben gondolkozik, vagy amelyik képtelen erre és nem is akar.

Arra biztatta a jelenlevőket, hogy mindenki járuljon hozzá a szavazatával ahhoz, hogy igazi nemzetgyűlés alakulhasson Budapesten ismét, amelyik folytatja az elmúlt évek nemzetpolitikáját.

1990. március 19-én husángokkal és fejszékkel felfegyverkezett román falusi férfiakat szállítottak Marosvásárhelyre, hogy "védjék meg" a várost a magyaroktól. Az erőszakosan fellépő, sok esetben ittas férfiak feldúlták a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) székházát, súlyosan bántalmazták Sütő András írót. A magyarellenes pogromkísérlet másnap is folytatódott, ekkor azonban magyar ellentüntetés is szerveződött. A magyar tüntetők a segítségükre érkező cigányokkal kikergették Marosvásárhely főteréről a husángos román parasztokat és a velük szimpatizáló marosvásárhelyi román tüntetőket.

Az összetűzéseknek 5 halottja (3 magyar és 2 román) és 278 sebesültje volt. Az események után a román igazságszolgáltatás kizárólag a magyar ellenreakciót vizsgálta, csak magyarok és romák ellen emelt vádat és csak őket ítélték el.